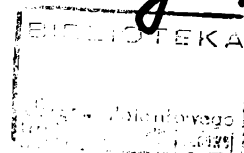


14 stycznia 1933 r.

URZĄD PATENTOWY



C09g 4/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

22 h², 1/18

Nr 17209.

Kl. ~~22~~ 8

Chil Mędrowski
(Łódź, Polska).

22 h², 1/18

Sposób wytwarzania glazury do obuwia w proszku.

Zgłoszono 27 marca 1931 r.
Udzielono 15 października 1932 r.

Dotychczas używano do obuwia glazur w roztworze wodnym, co znacznie powiększało koszt transportu i opakowania, poza tem na mrozie glazura zamarzała i stawała się niezdatną do użytku.

Zapomocą sposobu, stanowiącego przedmiot niniejszego wynalazku, usuwa się powyższe wady, gdyż otrzymuje się gotową do użytku względnie do rozpuszczania w wodzie sproszkowaną glazurę.

Sposób wykonywa się, jak następuje: do gotującej się wody wsypuje się boraksu w stosunku 5 — 8% do wagi wody, a po przegotowaniu do roztworu boraksu dodaje się szellaku w stosunku 15 — 20% do wagi wo-

dy, następnie dodaje się barwnika i pozostawia mieszaninę w spokoju w przeciągu 2 — 3 dni, poczem, po zdjęciu utworzonej skorupy, przefiltrowuje się i filtrat wyparuje do sucha, a następnie masę tę suszy w temperaturze 40 — 45°C. Otrzymany produkt miele się, poczem jest gotów do użytku.

Przykład. Do 1 l gotującej się wody dodano 70 g boraksu i po zagotowaniu dodano do roztworu 200 g szellaku. Po ponownem przegotowaniu i zabarwieniu nigrozyną pozostawiono roztwór w spokoju w ciągu 2 dni, następnie przefiltrowano go i wysuszono w temperaturze 40°C; otrzymaną masę zmiełono.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania glazury do obuwia w proszku, znamienny tem, że do gotującej się wody dodaje się około 7 — 8% boraksu w stosunku do wagi wody, następnie po zagotowaniu dodaje się do roztworu 15—25%

szellaku, poczem, po dodaniu barwnika i przefiltrowaniu, odparowuje roztwór do sucha, a wysuszoną masę proszkuje.

Chil Mędrowski.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.